



R I S E T E

APAE IN TÓTE DUMINICELE

P L Î N S E T E

ADMINISTRATIA

24, — Strada Academiei, — 24

DIRECȚIUNEA UNUI COMITET

ABONAMENTUL

șDece lei pe an în toată ara

D-lu' director general al telegrafelor și poștelor.

In distribuirea *Ciulinului* se comit mulțime de neregularități, așa că mulți din abonați reclamă neregularitatea regulat sa' de loc a țiarului. Spre convingerea d-lu' director cităm următoarele casuri: d. Vasile Georgescu din strada Sόμεi, nu primește regulat țiarul, ba Dumineca trecută nu l-a primit de loc. Asemenea d-lu' Vasile Ionescu, din calea Văcărești 41, îi espediem regulat țiarul și împărțitorul găsește de cuviință a nu-l duce.

Asemenea nu primesc țiarul d-nii:

Atanasie Basarabescu din strada Tómei 4. Alexe Marin, strada Popa-Tatu 24, Bălan calea Moșilor, d-na Ecaterina Lupășcu, strada Clopotaru.

Denunțând acestea, credem că d. director general, căruia ne adresăm, va căuta a ne da satisfacție.

Administrația**București, 24 August**

Politica e mánuită, cu atata adresă, de ómenii noștri de stat și diplomația e întrebunțată, cu atata finețe, de contrabanda de la guvern, în cât, cu drept cuvânt, au ajuns a fi citați ca model:

— Ești diplomat, ca Vizirul nostru de unt-próspet; sau: te pricepi în politică ca guvernul românesc.

Ast-fel am auzit ȳicend, pe un colectivist însemnat, altuia de acelaș gen: iar frasa din urmă, de mai sus, am citit-o, nu fără surprindere, într'o gazetă nemțescă din Viena: *Noua Presă Liberă*.

Zic că am citit-o cu surprindere, nu pentru că streinii a aflat că Vizirul nostru se pricepe în politică cât se pricepe nu vândător de țuică în astronomie, căci ei au avut ocaziune să cunoască acesta înainte noastră, dar pentru că ei obicinuiău, în interesul lor, de a-l menagia și a nu-i arăta, pe față, calitățile cu cari e împodobit, pentru ca să pótă dobândi tot ceea ce cereau.

Când, dar, veți un organ, de atata importanță, că numai pótă să-și ție risu, când privește la politica destrăbălată a acestei parodii de guvern, și 'și aruncă vâlu de pe ochi spre a i se vedea mai bine grimasele ironice de a rîde mai cu haz, atunci trebuie să te gâdesci că, politicește suntem compromiși cu desăvârșire în ochii streinilor și că nedibăcia colectivităților nu are orizont.

Și, iarăși, când auzi pe un colectivist ȳicend:

estți diplomat ca vizirul nostru de unt-próspet atunci trebuie să cugeți că, din creeru-l, în putrefacțiune, n'a mai rămas nici o atomă nedecompusă.

Să nu se cređă, însă, că acestea sunt invențiuni, pentru că le spunem cu ton glumeț, căci așa e firea *Ciulinului* de când s'a născut el. Pentru curioși noi suntem gata să cităm nume proprii numai ca să-i convingem.

Când ajunge dar stăpanul să fie ridiculizat de chiar slugile lui, atunci și orbii ved cu claritate că conștiința slugilor a mánca'to lupii de mult și că numai gheșeftul pótă să-i mai óprească de a-i spune în față ceea ce spune altora.

Iată starea de jale în care a căđut, cancelarul nostru!

La ce s'ar mai putea cine-va aștepta de la un ast-fel de biped!

De sigur, numai la cuvinte incoherente, la frase fără nici un căpătâiu, la gesturi furioșe, la concesiuni de tot felul și la scuze degradătoare făcute streinilor.

Până când va dura acéstă stare de lucruri? Pótă că veți întreba cu îngrijire, toți căți vă lăsați copilașii nemáncați, pentru ca să plătiți fantasiele cele mai nesățioșe ale acestui guvern?

Noi vom răspunde că, până atunci când, doctorul Șutu va avea timp să-l observe și să-l curarisescă.

Diplomația ce 'nvértește Enache ar face, de sigur, pe bietul dr. Blanche să se crucescă și să-i pară rău că și-a lăsat clientul să iasă din institut, într'o asemenea stare, ca să-i compromită reputația medicală.

Și nu e una, nu e două, ci sunt nenumărate faptele cari ne autoriză să dăm acest mult meritat brevet celui mai ilustru dintre colecțiști.

Mințitorul oficial ne dă ȳilnic probe de geniul diplomatic al ȳuicărescului nostru.

Când plécă în streinătate, dacă veți să știți la ce s'a dus, n'aveți de cât să citiți *Mințitorul oficial* și să considerați ca afirmări, tóte negațiunile relative la misiunea diplomaților noștri.

Așa, de pildă, veți să știți că, dacă Enache s'a dus să facă un împrumut de 155 milioane n'aveți de cât să luați *Mințitorul* și dacă veți găsi între comunicatele oficiale și pe acesta: „Sgomotul răspândit că primul nostru cancelar s'a dus în streinătate să contracteze un împrumut de 155 milioane, este cu totul fals” să știți atunci că este cu totul adevărat.

Iar de veți citi: „Grățiosul nostru ministru, Mitiță Sturđea nu s'a dus la Viena să ceră

scuțe și să sărute papucii nemților” să știți că pentru asta s'a dus. Diplomații noștri fac tocmai ca struțul care, când se vede urmărit, bagă capul în nisip ca să numai vađă pericolul la care e expus.

Vedem și auzim, în fie-care ȳi, noui acte de imbecilitate din partea acestui guvern mozaic și cu tóte astea stăm și privim din ce în ce tot mai nepăsători pentru interesele noastre!

Curios popor mai sunt și rumani ăștia!

Vede lepra pe ei și șede cu mâinile în șolduri, uitându-se cum îl róde.

Simte vărful cuțitului că-i gádilă mēduva óselor și cu tóte astea tace.

Dacă, un om de știință, ar studia cu atențiune acest popor, ar vedea că pe nedrept li se ȳice englezilor că sunt flegmatici, căci nu pótă să aibă, ca noi, atât de multă răbdare.

Mașina Comunală

(Explicația gravurei)

Pleavă.

Da împinge mo! ce dracu! Ce te strâmbi ca o muiere!
Dipotat, om de gazetă, profesor și filosof,
Te credem cu vlagă 'n tine; când colo nema putere
Nici cât unu 'n loc de patru... Ce mai mutră, of! of! of!

Laur-ian.

Tacă-ți fleoanca, paciaură, că tu ești el cu pricina.
Vizitiu al primăriei și giambaș-bașa de cai,
Trebuia să știți conduce, să nu nomolești meșina,
Și să știți alege caii între cari tu să stai.
Dă acum cu biciu 'ntr'ensii și te umflă ca la foale,
Cum făceași odinoriă la al șatrei adăpost,
Când ciocanu și barosu plus vr'o două biete țole
ȳi erau averea tótă... Ce-ai ajuns! și ce 'm-ai fost!
Pe cându eă...

Pléavă.

Máncați-aș ochii, tu ești, de la cer căđut,
ȳi fi, mo, Lauriane; ș'apo'i este de cređut...
Ma tetica-to, om mare dac'a fost, hai? ce folos?
Ca tu 'm-estți cu două fețe.. cutră mo.. Ești mai baros?
Ai scris una la gazetă, pân'ai ajuns dipotat,
Și pa urma d'alte halea, haoleo, te-ai apucat.

Și certându-se 'ntre densii, cea mașină comunală
Stă mereu innoimolită, chip s'o miște neavând;
Căci cu chieltuiei făcute fără nici o socotélă.
Trebuia s'ajungă-aicea vrënd-nevrënd și prea curënd.
Au făcut consilierii și drăguțul Pléavă Nae

La pavage și canaluri pe pământ și sub pământ,
Próste însă de se strică și să surpă după ploie
Că ar fi făcute parcă tot din caș uscat la vânt...
Dar în cele buzunare, largi și lungi, încăpătoare,
Ați turnat, tovarășie, tot cu banița la bani;
Ce le pasă de aceia ce-o să'și rupă cap, picioare
De pavagele stricate? Ce le pasă d'ăi s'ermani?

*

Caii comunali, sau membri, tragă-acum cu desperare
Pân' să'și piardă *chilimbreaoa*, și degeaba tot va fi.
Mofuzita de mașină n'o să scape d'ășa stare
De cât când vor pune mâna ómenii cu dor d'a munci,
Ómenii cu adencă milă pentru banul tuturilor,
Plin de inimă și cinste întru misiunea lor.

Ioniță Parléză

Ciulinii

Redacțiunea *Tiligrafului* a fost jefuită de un hoț.
Pe lângă 40 bani, escedent rămas în casă, hoțul a
mai furat o nicovală și un clește oferite de d. Ni-
colae Plévă, care și el le avea de la un strămoș
al său, fost barosan în vremea lui.

D. Prim-ministru s'a reîntors în țară însoțit de
mediul său Carada și de Mariuța cărturăreasa.

D-sa s'a reîntors cu capul plin de *laur*, cules din
escursiunile făcute pe la casele nemțești și jidovești,
pentru fericirea patriei-năciuale.

*

Herr Freitag ne tremite un tablou de speciile a-
nimale colectiviste ce a putut vedea în diferitele
părți ale țării, cu rugămintea a'l publica *pro memoria*.

Să nu stricăm hatărul acestui nou diurnist, îi pro-
mitem că în numărul viitor îi vom satisface cererea.

CETAȘII

I

La Obor, o cetă de desculți, odată
Se făcea politici cu băta, să bată
Pe cei-ce sunt contra marelui partid
Putredit de rele, ce'i-a procopsit.
Ast-fel e *Hengheru*, Vornicu-boer
Ce furând la poștă, prin un *Lipier*
Intră în ciradă cu *Toboc*, *Ulmeanu*,
Cu alți frați de cruce ca: *Curcan*, *Olténu*;
In fine găsiră și popi desmățați
Ca: *Matev*, *Vasile*, tot d'ăi invetați
Ca să porțe băta pe sub patrafir
Și să 'nghită fleica sugând din clondir.

II

Cu ast-fel de ómenii strănși de poruncelă,
Se puse pe trebă și chiverniselă.
Luptară ca dracii, păcălind mulțimea,
Amăgind pe unii, strângând golătimea,
Ast-fel că, făcură un cuib tălăhăresc,
Impunând guvernul în mod mișelesc.
Unii, la *Comună* axize luară,
Alții, prin *Domenii*, la păduri tăiară;
Ba, moșii, ba, cărcimi a'u de speculat
Strecurând la vedre cu spirt ne-taxat!
Mii de franci adună, puterea'i turbéză,
Nu a'u nici controlă, nici nu vor să'i vază;
Agenții Comunei, care'i ocrotesc
De frică 'nchid ochii când îi dovedesc.

III

Jaful e pe față, pungășie mare,
Și cu tóte astea vedem cu 'ntristare
Óamenii cum se cade, negustorii cinstiți
Carii le dau mâna fiind amăgiți
De aceste lepre, sdrențăroși, o dată,
Iar acum cu fală în lume s'arată,
Vrând să dovedescă prin trăsuri bogate,
Că lingăii astă-đi și-au clădit palate
Prin fapte mășave, trădând țara sa,
Vendându'și onórea, făcând sórtă grea
Urmașilor noștri ce'i vor pomeni
Blestemând urgia ce vor moșteni.

*

Cugetați cu grije pentru viitorii,
Nu mai fiți unelta unor trădători;
Căci ei prin momelile și șópte conduc
Ca boii 'n ciradă grămadă v'aduc,
Când e ca să'și facă trebuința lor.
„Pe cei slabi înșală cel linguşitor“.

Pricoliciul

Corespondenta particulara a „Ciulinului“

Domnilor redactori,

Ni-am pus în gând să scot potretu la vr'o câți-va
simandicoși di pi la noi. Nădăjduiesc c'o să ni le pri-
miți. Inșep acu cu al primarului, ca semn di șinste,
pentru că-i părintile țirgului, ci-că.

O să vie pi urmă a lui Căchitan *Cocén*, a lui cu-
conu *Panaite Goiu* (gunoiu dacă poștiți), a lui jupân
Lepădatu, profesăr; a vr'o două trei cucóne; a vr'o
doi redactori; a vr'o câți-va burtă-verde; și a ecce-
tera, în sfișit...

Mă închin cu plecășune.

Hagi-Têrae brău,

di pi cotu-Negru.

P. S. Am să vă trimăt pentru numărul celălant dis-
cursul cuconului Andrii, care l'o rostii la dischiderea
scolilor primare, discurs plin de nostimade patriotice.

GIURGIU-SCANDAL

Pe când *Pall Mall Gazette*,

Ne aduse 'ntre ștafete

Ororii de necređut,

Și fóia depravată

Din Bulevard, se 'mbată

D'a lor moralitate,

Și 'n cugete curate

Să le traducă a vrut,

In mica nóstră țară

Corupțiunea sbiară,

Cum nu s'a mai vedut.

Intr'un oraș d'uă șchiópă,

In Giurgiu, astă grópă

In care staū pécate,

Cu vérș și Indesate,

Ceva de necređut!

Femei fără pudóre,

Cu ifos de onóre,

Sub al virtuței scut;

Gingașe ca cholere,

Amor la tineri cere,

Gătite ca Jujuca,

Schimbând pe đi peruca

Ș'amanții pe minut.

Un fost soldat ce ține

O casă 'n care vine,

Ca 'ntr'un asil sciut,

Cócóne măritate,

Ibovnici noi să-și cate

Pungași și haïmanale,

Corupți până la șale

De depravați ce sunt!

La prietenul în casă,

O spun că nu imi pasă,

E lucru cunoscut,

B... prinse-a lui nevastă

Ce o cređuse castă;

Iar X... la cărți bani tócă

Cu alții care jócă

Ca 'ntr'un *tripot* sciut!

In câte-va decenii,

Aceste sumedenii

Care s'a'u prefăcut

In dómne decoltate,

Vor face ca să cate

Copii p'al lor tată

Și, faptă constatată,

Va fi greū de sciut.

Ce val de depravare,

Se 'nalță ca o mare

Cum nu s'a mai vedut,

P'acest oraș *gigantic*

In care e fanatic,

Bărbatul de onóre,

Femeia de pudóre,

Când sciū că le-aū perdut!

Și cine-ar da exemple,

Să surpe aceste temple?

Prefectul, cunoscut

Că este rogojina

Pe care praful, tina

Corupției lucește?

Saū alții care este

Gălusce de prost lut?

Voi, care pēstrați încă

O intristare-adencă

D'aceia ce-ați vedut,

Bărbați, femei oneste,

Formați-vē 'n tempeste,

Smulgeți din rădăcină,

P'acei care vē 'ntină.

Sodoma a căđut!

P. T.

ȘTIRI TEATRALE

Teatrul nostru ne-Național își deschide ușile, pen-
tru stagiunea anului 1884—1885, la 1 Octombrie.

Un eveniment fără sémén în anele teatrului ro-
mănesc, se va întempla în această stagiune! Vom
avea în sfișit și noi mult dorita *Opărită Romănescă*.

Plin de veselie împărtașim astă-đi cititorilor noș-
tri ciulinești, numele interpreților cari vor susține
cu viersul lor această nouă instituție:

| | |
|---------------------------------------|---------------------|
| Primă soprană legieră | d-na Elena Mateescu |
| Contraltă | Ana Manolescu |
| Primă soprană de operete | Irina Poenaru |
| Primă soprană comică | Aristița Manolescu |
| Primă mezzo-soprană-legieră | Maria Vasilescu |
| Primă mezzo-soprană | Fr. Sarandi |
| A doua soprană | Fr. Popescu |
| Prim tenor forte | d-nu P. Velescu |
| Prim tenor legier | I. Christescu |
| Tenorino I | C. Nottara |
| Tenorino II | C. Costescu |
| Bariton prim | I. Panu |
| Bariton de operete | W. Fraivaldt |
| Bariton comic | I. Petrescu |
| Prim bas | Gr. Manolescu |

Șeful orchestrei, d-nu Rubinstein; șeful corurilor, Toma Țir

Repertoriul:

Fata mare din Belville, *bună sēra d-le Pantalon*, *Madmazel*
Fustă, *signior Pantof*, *musiu Gheroc*, etc.

Noroc bun..

*

D-nu Mircea Dimitriade, fericitul autor al celebrei
poeme *Pigmalion*, auđind că d-nu Bengescu a făcut
o dramă cu acelaș nume, i-a intentat acțiune sub
cuvânt că i-a plagiat titlu ce'i aparține prin tradi-
țiune chiar de la acela ce l'a purtat.

D-sa spune că va produce documente constătóre
întru acesta.

Așteptăm rezultatul.

*

Pentru noua operă *Marșial* a d-lui V. A. Urechiatu,
fercheșul Gri-Gri, directorul teatrului, a comandat o
trupă de balet cu piciorónge.

Personalul baletului, adunat din cele cinci părți
ale lumii, a sosit și a și început repetițiile sale în
salonul literar al d-lui Murescu.

Benotr.

TIMPUL

Timpu face și desface

Câte 'n lume se petrec,

Unde-i luptă el dă pace:

Bune, rele cu el trec.

Timpu ascunde dreptatea,

La lumin'ó scóte iar

Și alungă strămbătatea,

Pedepsind'o cu amar.

Timpu-adesea ocrotesc

Pe hoți și pe hrăpitori,

Dar tot el îi pedepsește

Cu asprime - adese ori.

Timpu azi la noi în țară

Noué an a ocrotit

Pe acei ce de ocară

Ne-aū făcut-și ne-aū mânjit.

Timpu mâine se va 'ntorce

Și cu trăsnet va lovi

Tótă cetă ce ne stórc

Ș'atuncî réul va pēri...

Ciulinoscoul

CUGETĂRI

Ca să fi un bun ministru de instrucție, trebuie să faci
tot felul de regulamente și dispozițiuni... fără nici un căpătál.

Mititá.

Filosofia este arta umplerii buzunarului.

Inar.

HAGI-ANDRII

(Portret bărlădăni)

Hagi-Andrii, coțcariu vestit
Comersant *qua-si* falit.
Cum di mi-o agiuns primar
Nu mai are-acu habar.

Ist Hagiū cu barbison
Și cu straiie di bon-ton
De și esenamorist,
Vrea să pară iscusit,
Și mi umblă prin București
După fusti franțuzști,
Face curti ca galanții,
Din ochiū traje ca berbanții,
Și el îi cu dinții puși
Mai să'l veđi umblându în buși.

La dughiană îți dispõe
Ca casapu ghiata oaiie;
Lucrari scumpi: vechituri;
Straie putregăituri;
Și ființă mai nu vinde
Și nje pi cel care 'l prinde;
Chiăltuiala îi, chiria,
Mi 'i o scôte primăria;
Cheltuiala casei: piața,
Di cum vine dimința.

Na devlă îi mărjinit,
Na stomah nemărjinit.
Buzunaru-l lung și lat.
Mult să 'ncapă și 'ndesat.
Fanfaron di te scârbește;
Mândru di ti năucește;
Slut ca dracu pus la plug,
Prost ca oia cea cu giug;
Și să crede, dómne, crede
Că nici nasu nu 'și-l vede.

Cu Brătianu e și fu
Ema-mu che ena-su,
Așa dice el, primaru.
De-aceea ca harmasaru,
Ghietu 'și face spaimă-asa
Că nu'l poți astempăra.
Și mai dice: lasă mă,
Să mă suduie, c'asa
Omenii cel mari sunt toți
Suduți și făcuți hoți.

Ista-i Hagi-Andrii întreg,
Om de spirit când nu-i bleg,
Dipotat și baș-primar
Are vr'o lécă habar?..

Hagi-têrăe brău,
di pi Cotu-Negru.

Ciulinii din țară

Giurgiu. — Din Giurgiu s'a dat următorul ordin
cătrec preoți:

Frate părinte,

Luța mă pune pe for să'i fac rochie cu balon, după
moda nouă, o pălărie cu tóte păsările și zarzava-

turile. Mijlocele de cari dispun sunt restrânse și pre-
tențiunile ei mari. Vê rog dar să percepeți câte 10
lei de la fie-care popă sau țircovnic, în acest scop. Ba-
nit să mi'i trimeteți în luna August. Incasarea lor să
o faceți cu multă dibăcie și să nu vă simțiți *Ciulinul*.
Mirea

Buzău. — Polițaiul de aici, face perchizițiunile do-
miliare pe sub fuste. Sistema pôte să fie bună. Nu
știm însă de'i va conveni când o asemenea perchisi-
țiune s'ar face și la domiciliul seū de către ași po-
lițai. Vom vedea.

* *Despre rēsbunare în materie de faliment* este su-
biectul unei opere ce va apare în Buzău de sub *inde-
pendenta* până a membrii tribunalului local. Lipsa
unei asemenea opere era de mult simțită. Aplicațiunea
ei contra comercianților cari nu înclin Colectivismului
ar face să nu mai crănescă nici un *mojic* când se
comit abuzuri în aplicarea legilor. — Prețul cum are să
se vinđă nu este fixat încă. El se va fixa de ministe-
rul justiției.

SPINI

Prefectul. — Așa dar d-ta vrei să te faci sub-co-
misar și scii că ei asupra'ti o problemă grea? Ce
ai face de es. când ai găsi pe drum un portofoliū
cu 20,000 lei?

Postulantul. — Atunci nu aș mai face nimic.

Barlăboiū, revizor școlar, plecând în revizia școa-
lelor, își luă adio de la nevastă-sa.

— Veđi, dragă să nu mă uiți?

Iar nevasta sa mahnită scóse batista și făcu un
nod mare la dēnsa.

— N'avea grije, dișe ea.

Și Barlăboiū plecă încântat și liniștit.

Un soldat reformat ce 'și perduse ambele picioare
în rēsboiū, se plângea de o durere de cap violentă.

— Să faci o bae de picioare 'i recomandă docto-
rui consultat.

Un domn eșind de la clubul liberal pe la trei ore din
nópte 'vêdu pe birjarul seū, pe care, îl luase de pe
la 12 din di, adormit pe capră.

— Bietul om, dișe domnul, nu mai pôte de somn.

Mi-e milă de dēnsul să'l deștept.

Și o luă pe jos uitând însă să'i plătēscă.

Oare-cine întreba pe un amic:

„De ce nu te plimbă cu sania!“

— Pentru că am antipatie de lucrurile și mai cu
sēmă de *fințele cari se tērăsc*!...

D-l G... se întorcea de la teatru, cine-va 'l în-
trebă: ce piesă s'a jucat?

— Zău, nu scii, răspuse d-l G... căci, ploa așa
de tare când am intrat, în cât n'am putut citi a-
fășul.

Int'r'o prăvălie:

— Cât costă materia acēsta, întrebă o dómnă?

— Un sărutat, răspuse negustorul.

— Impachetéz'o, te rog, și plata o efectuez prin
servitorea mea.

Șarada din numărul precedent: **Laurian.**

Au deslegat esact: București: George și T. Bulgărescu,
d-ra Angelica M., Vasile Palița, Florea N. Ionescu, Costică
L. Naumescu, Iulian Popisteanu, Jean S. Artemys, Eugenia
Garolian, Costică I. Vasilescu, George Eteneanu, Slăvescu
Ecaterina, George și Jean Scia, Nae Ionescu, Heinrich Got-
wald, George L. Naumescu, Theodor Mihăilescu, Grigore
Bălănescu, C. Căpitănescu, Grigori Taușanu, A. Vulescu, Lau-
renția Eniū-B., Tache Con. H. Răsvăleanu, Ioan Bejulescu,
Fr. L. Huber, Ion Zaharia, Josef Rosenfeld, Sacaroschi, A-
dela Ignătescu, Leopold Prager, Constantin Stamatescu,
Florica Panaitescu, Sc. Bădulescu, Anastasia Mărgăritescu,
Măriora D. Balșano, Maria Doicescu, Ionel Antonescu, Isaac
Hirsch, Vasile N. Dumitrescu, Găță Bedițianu, Ecaterina
Dumitrescu, Ilie Cocostărc, Ecaterina M. Angelescu, Maria
I. Georgescu, Petru Orleanu.

Giurgiu: Ludovic Mircescu, Leon S. Eschimađi, Elisa U-
pu Stănculescu, Christache Mihail, Christescu Elena, Nico-
lae Macri, Elena Georgescu, Leonora Ion, Constantinescu
Aristides, Constantin H. Ioan, Theodor Popescu, Pavlović
Alexandrina. — Iași: C. Jichidi, Alexandrescu Mihail, Nicolae
N. Tomescu, G. I. Căpitănovici. — Buzău: Ioan Georgescu. —
Focșani: Nicolae Ionescu, Mihaiū Roiu, d-ra Sofia Nicolau,
Luța Dancu, Ana Solomon, Sofia Raicu, Sofia Nicolau, Du-
mitru Christea, Lina Mincu, Aspasia, Maria și Paulina Mar-
cot. — R. Sărat: Ninon. — Bojdan: d-rele Ecaterina M. Ango-
lescu, Maria I. Georgescu. — Pitești: Vasile I. Mand. — Piatra:
Alexandru Gr. Grigoriu, George I. Ghiocă. — Craiova: Iancu
Manolescu, Ioniță, Moiescu, Eugenia Paulianu, S. Musce-
leanu. — Brăila: G. N. Gheorghiadis. — Ploesti: G. St. Iones-
cu. — Gara Piatra: Leontina Pavlović. — Slatina: I. N. Bu-
ciea. — I. Jiu: Alexiu I. Bărdan, N. Angelescu. — Bold: Z. I.
Tăranu. — Tergul-Bujor: V. Alexandrescu. — Ghimpați: Titu
Ciuflea.

Șaradă

(de Sc. Bădulescu)

Prima parte e negațiune

Êr a doua un riu ne spune,

Totul meū vê arată

O mărire cam înaltă.

Posta redacțiunii

* D-lui diriginte al oficiului telegrafo-postal, Pitești. — D.
Spiera N. Manulea, ne reclamă primirea neregulată a dia-
rului nostru și că pe cel de Dumineca trecută nici nu l'a
primit. Fiind-că de abonați ca d, Manulea, bun de plată, e
cam crisă, și de cel rēl de plată berechet, rugăm pe d. diri-
ginte respectiv să facă a înceta asemenea neregularități.

* D-lui Costin Brian, Locco. — În numărul viitor.
* D-lui Tătaranu fiul, Locco. — De nu te vei ține de vorbă
te denunțăm d-lui Teleor.

CALETORII CIULINEȘTI

Tot din Câmpu-Lung

Câmpu-Lung e orașul misterelor și al intrigilor a-
moróse.

E destul o zimbire, o clipire din ochi și inima, bat'o
pîrdalnicu, începe să svăcâne în micu'i bordeiū, ochii
să jõe în orbitele lor, buzele să se roșēscă și să tre-
mure și, așa azi, așa mâine, odoronc-tronc iată'l și pe
vestitulū Cupidon al babalăcilor noștri poeți.

Cam așa se întēplă și în Câmpu-Lung pe mult a-
ristocratul Bou-levard-Pardon.

Și fiind-că am diș Bou, să 'mi dați voie să vă spun
că pe această nemărginită preumblare, se plimbă nu
numai elita Câmpu-Lungului, dar și boi și vacelle, cari
făcēdu-și curte una alteia, își lasă, ici colea odorife-
rantele lor buchete.

Cu deosebie însă că boii și vacelle nu se plimbă
când e lună și la sunetul muzicii, ci la sfințitul sōrelui,
după masă, ca să digereze mănăcarea.

Am vēđut născēdu-se pe acest bulevard multe amo-
ruri dar așa de inflăcărāt și așa de aventuros ca al
unui boi c'o..... vream să zic ca al lui Don Tocilă
din Moldova, cu demoașela Marina, n'am vēđut și nici
auđit de când sunt pe acest pământ plin de patimi
lumești.

E cea nópte, luna, ca o fată rușinosă, își ascunsese
obrazul într'un nor transparent, lăsând pe inamorați
să se giugiulească după pofta izimel. Nici o mișcare,
nici un șgomot în tot orașul. Toți dormeau: sārăcii
uitând de ghetele rupte, de hainele împeticate, de sto-
machul care cānta când se culcase, visaū palate, faitōne,
descoperiri de comori, mese pompōse, și multe altele
care numai de nume auđise; bogății, hanăme, hurii,
și tot raiul lui Mohamed la picioarele lor.

Și când miezul nopții sună, când celor slabi de inger
li se sbărlește pērul în cap de frica strigoilor și sta-
fiilor, un viers de cucuvea ba nu de bariton, însoțit
de cobză, rēsună în tăcere îngănând balada următoare:

Don Tocilă din Moldova
Cu-al seū căine Tera-Nova,
Cavaler infumurat,
Mojic, țanțoș și turbaț
A plecat.
A plecat!

Vin frumósă la ferēstră
Cu rochița ta albastră,
C'am sosit în Câmpu-Lung
Pân' la tino să ajung
Să te 'npung,
Să te 'npugū!

Era o serenadă în tótă regula

Don Tocilă, dascălul-boi din Iași, fratele celui care
a ras barba lui Ștefan-cel-mare, îmbrăcat în haine spa-
niolate, cu căinele lângă dēnsul, cu cobza de gât, cānta
acompaniat de urletele căinelui, dulcineei sale, în fața
otelului Marinoiu, arătându'și prin versuri însușirile cu
care e împodobit.

Și pe când era mai inflăcărāt, ferēstra se deschise,
un glas dișe: — „Am venit!“ ș'o ploie torențială cu
un miros nu tocmai plăcut, răcori tivga berbantului,
pe când pe la spate, tatăl dulcineei, 'i croia d'ale ro-
mânești, cāntându-i pe acelaș glas:

Să te 'npung,
Să te 'npung!

Nici bietul Don Tocilă nu știe când a ajuns în baie
la Crasan, unde s'a spălat de pomada ce avusese bu-
nătate să 'i împrumute bucătarea dulcineei sale!

A doua di, săturat de amorul demoașelei Marina,
se îmbracă la Guillaume Tell, își luă pușca și flue-
rându'și căinele, plecā la braț cu Nichipercea, la Nă-
măești.

Vrea să vīneze acum lucruri sfinte fiind săturat de
profane.

Auzise de durdulia Sora Ana, prea sfinta în păcate
și milostiva cu cei tineri, și bētrāni la nevoie, întru
împărtășirea darului sfint!

Și Don Toilă vrea să-și ispășēscă păcatele și de a-
ceia să ducea la mănăstire. Da, vrea să se împărtășēscă
cu darul Sorei Ana să guste și dēnsul din aceea
podóbă atât de renumită, a prea sfinței!

Cum sosi, trase la mănăstire, a se recomandă, șe spo-
vedi și împărtășirea darului rēmase pe séră!

Cu inima palpitândă, așteptă Don Tocilă să se inop-
teđe! Și când mănăstirea intră în tăcere, pași ca un
lunatic spre chilia atât de dorită și, firă multă vorbă
incepu să se împărtășēscă cu darul sfânt!

De diminēță însă, ce eróre! Darul sfint era vechiū:
avea un stagiū, nici mai mult nici mai puțin, de 60
de ani.

Sora Ana îl amăgise! Nu 'i plăcuse mutra lui și îl
trăsese pe sfōră! Pe cine? Pe dēnsul gróza bucătăre-
selor din Iași! Turbarea îl apucă! Gura îi spumegă!
Ochii îi sāngeră și, apucând pușca, tranc... și sparge
gémurice de la ferēstra casei maiorului Cuidin, ce dă
în curtea Mănăstirei.

Ne știind ce mai face, ca un furios începe să insul-
te pe soția maiorului, care, speriată, venise să vadă
cine făcuse acēstă ispravă.

În timpul ăsta sosește și maiorul și, după óre care
cuvinte parlamentare schimbate, Don Tocilă primește
două scaltóce cadoū din partea maiorului și o huidu-
ială tēpēnă din partea locuitorilor.

La pas, cu nasul în pământ, întocmai ca și némțul
întors de la bătae, se întórece și Don Tocilă în oraș.

D'atunci Don Tocilă s'a făcut pustai și trăește re-
tras la Flămānda, unde sunt destule daruri sfinte, pen-
tru mutra sa.

Nicodem.

MASINA COMUNALA.

